

& qui natura habent bona, ut nobilitatem, & pulchritudinem, & quaecunque talia. Quoniam verò antiquum esse propinquum apparet naturali, necesse est idem habentibus bonum, si nuper consecuti sint, & ob id bene agant, magis stomachati: molestiores enim sunt, qui nuper ditescunt, quam qui antiquitas, & ob genus. Similiter verò etiam qui sunt in magistratu, & potentes: & habentes multitudinem amicorum, & bonitatem liberorum, & quicumque eiusmodi sunt. Et, si ob hæc aliud aliquid boni euenerit ipsis, eodem modo. Etenim tunc molestiores sunt novas diuitias possidentes, cum habent imperium propter diuitias, quam antiqui diuites. Similiter verò etiam in aliis. Et causa est, quòd illi quidem videntur, quæ sua sunt habere: hi verò nequaquam: quod enim semper ita apparet se habere, verum videntur. Quare alteri, non quæ sua sunt, habere. Et quoniam vnumquodque bonum non quolibet dignum est, sed quædam est analogia, & conuenientia, ut arma pulchra nequaquam iuste conueniunt, sed fortis, & coniugia eximia non nuper ditescantibus, sed nobilibus, iccirco si quis bonus est, non conuenientem rem consequatur, id habet vim mouendæ stomachationis. Et inferiorem cum superiore contrahere, maximè quidem si sint eidem rei dediti. vnde & illud dictum est, Aiæcis autem declinabat pugnam Telamonidæ, Iupiter enim ei stomachabatur, quòd cum viro præstantiore pugnaret. Sin minus, etiam quocunque modo inferior cum superiori, ut si musicus cum iusto, melior enim est iustitia, quam musica. Quibus igitur stomachentur, & propter quæ, ex his patet. hæc enim, & talia sunt. At ipsi stomachosi sunt, si digni sint maximis bonis, & ea possideant. Nam similibus existimari dignos, qui non sunt similes, nequaquam iustum est. Secundo loco, si sint boni, & virtute præditi: iudicant enim bene, & iniustum odio habent. Et, si sint studiosi honoris, & appetentes quarundam actionum, & maximè in iis studiosi sint, quæ alij, cum indigni sint, consequuntur. Et omnino qui existimant se dignos iis, quibus alios non existimant, stomachosi sunt eis, & ob ea. Quamobrem mancipiorum similes, & prauis, & non cupidi honoris, non sunt stomachosi. nihil enim est eiusmodi, quo se possent dignos esse. Apparet autè ex his, propter quos aduersam fortunam habentes,

A καὶ οἱ τὰ φύσιν ἔχοντες ἀγαθὰ, ὅςθ' ἀδελφύειαν, καὶ κρείσσους, καὶ ὅσα πλεονεξία ἔστιν ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἐπιπέσει πρὸς φαίνεται πρὸς φύσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὸ αὐτὸ ἔχουσιν ἀγαθὰν, ἐὰν νεώστ' ἔχοντες τυγχάνωσι, καὶ διὰ τῆς ἀποφραγῆς, μάλιστα νεμεσῶν· μάλιστα γὰρ λυποῦσιν οἱ νεώστ' πλουτοῦντες, ἢ πάλαι, καὶ διὰ γήρους· ὁμοίως δὲ καὶ ἀρχόντες, καὶ δευτέρου, καὶ πολυφιλίας, καὶ ὄψεως, καὶ ὅπου πρὸς τοῦτων, καὶ διὰ ταῦτα δὴ πρὸς ἀγαθὰν γίνονται αὐτοῖς αἰσθητικῶς· καὶ γὰρ ἐν ταῦτα μάλιστα λυποῦσιν οἱ νεώπλουτοι, ἀρχόντες διὰ τὸν πλεονεξίαν, ἢ οἱ ἀρχαῖοι πλουτοῦσι ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι πρὸς δόξαν. αἰπὴν δὲ ὅτι, οἱ μὲν, δοκοῦσι τὰ αὐτῶν ἔχειν· οἱ δὲ, οὐ· τὸ γὰρ αἰεὶ οὕτως φανερόν ἐστιν ἔχειν, ἀλλήλους δοκεῖ ὅτι οἱ ἕτεροι, οὐ τὰ αὐτῶν ἔχειν· καὶ ἐπὶ ἕκαστον τῶν ἀγαθῶν, οὐ πρὸς τυγχόντος ἀξίον, δὴ πρὸς ὅτιν ἀποδοξία, καὶ τὸ ἀξιόπῃον ὅτι, ὅπλων κρείσσους, οὐ πρὸς δικαιοσύνην, δὴ πρὸς ἀειδίῃ καὶ γάμοις διαφύσσοντες, οὐ τοῖς νεώστ' πλουτοῦσιν, δὴ πρὸς τοῖς ἀρχαίοις. ἐὰν οὐκ ἀγαθὸς ᾖ, μὴ πρὸς ἀξιόπῃον τυγχάνῃ, νεμεσῶν, καὶ τὸν ἢ πρὸς τὰ κρείσσονα ἀμφεσβητεῖν. μάλιστα μὲν γὰρ ἐν τῶν αὐτῶν ὅθεν καὶ πρὸς εἰρηται.

D Αἰδύτος δὲ ἀλέεινε μέγιστον Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς γὰρ οἱ νεμῆσαι, ὅτι ἀμείνων φροτὴ μέγιστον.

E εἰ δὲ μὴ, καὶ ὁ πρὸς ἐν, ὁ ἢ πρὸς τῶν κρείσσονα ὅτι, εἰ ὁ μουσικός τῶν δικαιοσύνην βελτίον γὰρ ἢ δικαιοσύνην τῶν μουσικῶν. οὐκ ἀλλ' οὐκ νεμεσῶν, καὶ διὰ αὐτῶν, ἐκ τούτων δὴ πρὸς ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτά ὄντι. αὐτῶν δὲ νεμεσῶν εἰσιν, ἐὰν ἀξίους τυγχάνωσιν ὄντες πρὸς μέγιστων ἀγαθῶν, καὶ ταῦτα κερτιχῶν τὸ γὰρ πρὸς ὁμοίαν ἢ ἐπιπέσει τοῖς μὴ ὁμοίοις, οὐ δικαιοσύνην. δευτέρου δὲ, αἰπὸντες ἀγαθὰ, καὶ ἀποδοξίῃ τυγχάνωσι· κρείσσονα πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἀδικη μισοῦσι. καὶ ἐὰν φιλόμοιοι, καὶ ὀρεγόμενοι τινῶν ἀρετῶν, καὶ μάλιστα πρὸς ταῦτα φιλόμοιοι ὄντων, ὡς ἕτεροι ἀνάξιτοι ὄντες τυγχάνωσι. καὶ ὅλων οἱ ἀξίωσιντες αὐτῶν αὐτοῖς, ὡς ἕτεροι μὴ ἀξίωσιν, νεμεσῶν τοῖς, καὶ τούτων. διὸ καὶ οἱ ἀδραποδῶδες καὶ φάυλοι καὶ ἀφιλόμοιοι, οὐ νεμεσῶν. οὐδὲν γὰρ ὄντι τοιοῦτον, οὐ

αὐτοῖς οἰόνται ἀξίους ἢ. φαίρον δὲ ἐκ τούτων, ὅτι ποίοις ἀτυχεῖσι καὶ κερτιχῶν, καὶ μάλιστα